ΑΠΙΘΑΝΕΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΥΡΟ, ΝΙΝΕΥΗ ΚΑΙ ΠΕΤΡΑ

Σήμερα, θα επισκεφθούμε την ΤΥΡΟ, η οποία βρίσκεται περίπου 35 χιλιόμετρα βόρια της Βηρυτού.

Στην αρχαία εποχή, η ΤΥΡΟΣ ήταν άλλη μια αξιοθαύμαστη πόλη, που είχε προοδεύσει τόσο πολύ, ώστε πήρε το όνομα **"βασίλισσα της θάλασσας"**. Ήταν η μεγαλύτερη εμπορική πόλη της Μικράς Ασίας, που στην κορύφωση της δύναμής της κατά το 590 π.Χ. φαινόταν ότι θα σταθεί για πάντα.

Οι κάτοικοι της Τύρου τελειοποίησαν την κατασκευή των πλοίων, ειδικά κατασκευασμένα για μακρινά ταξίδια, και έστελναν με τα πλοία τους τα υπέροχα εμπορεύματα τους σε όλο το μήκος και πλάτος της Μεσογειακής θάλασσας. Ρωμαίοι αυτοκράτορες και γερουσιαστές αγόραζαν και φορούσαν τα πολυτελή βυσσινί υφάσματα… Αιγύπτιοι Φαραώ βαλσαμώνονταν σε ειδικά κέντρα με κέδρινο λάδι. Οι Ιερείς διακοσμούσαν υπέροχους ναούς με λεπτότατα σκαλισμένα ξύλα και ελεφαντόδοντο από την ΤΥΡΟ.

Τότε, στο ύψος της δόξας της, όταν φαινόταν ότι τίποτα δε θα μπορούσε να κλονίσει αυτή την πόλη, έρχεται ένας από τους πιο γνωστούς προφήτες, ο Ιεζεκιήλ, και, παρακαλώ, ακούστε τι είπε:

"Και θέλουσι καταστρέψει τα τείχη της Τύρου, και κατεδαφίσει τους πύργους αυτής και θέλω ξύσει το χώμα αυτής απ' αυτής, και καταστήσει αυτήν ως λειόπετραν. Θέλει είσθαι δια να εξαπλόνωσι δίκτυα εν μέσω της θαλάσσης· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. Και θέλει κατασταθή διαρπαγή των εθνών… Και θέλουσι διαρπάσει τα πλούτη σου, και λαφυραγωγήσει τα εμπορεύματά σου· και θέλουσι καταβάλει τα τείχη σου, και κρημνίσει τους οίκους σου τους ωραίους· και θέλουσι ρίψει εις το μέσον των υδάτων τους λίθους σου, και τα ξύλα σου, και το χώμα σου. Και θέλω σε καταστήσει ως λειόπετραν· θέλεις είσθαι δια να εξαπλόνωσι δίκτυα· δεν θέλεις πλέον οικοδομηθή· διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός".
(Ιεζεκιήλ, 26: 4, 5, 12, 14).

Τι προφητεία!!! Τι περιγραφή!!! **Θα μπορούσαν άραγε να εκπληρωθούν τέτοιου είδους λεπτομέρειες;** Ας δούμε, αμέσως μετά την προφητεία. Ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, μετά από πολιορκία δεκατριών χρόνων, κυρίεψε και κατάστρεψε την Τύρο, αφήνοντας τα κτίριά της ερείπια.

Αλλά η εκπλήρωση της προφητείας απαιτούσε κάτι περισσότερο απ' αυτό, γιατί σημειώνει ότι το χώμα, οι πέτρες και τα ξύλα της ΤΥΡΟΥ θα ρίχνονταν στη θάλασσα, αφήνοντας στη θέση της ένα γυμνό βράχο, μια ***"λειόπετρα"***, όπου οι ψαράδες θα άπλωναν τα δίχτυα τους. Για δυόμισι αιώνες, τα ερείπια της ΤΥΡΟΥ εξακολούθησαν να στέκονται, ενώ οι Τύριοι ζούσαν στο νησί, όπου τους προστάτευε ο ξακουστός στόλος τους. Ο Αρχαίος λαός της ΤΥΡΟΥ ήταν σπουδαίοι Ναυτικοί. Ήταν οι πρώτοι που ανακάλυψαν την τέχνη να ταξιδεύουν τη νύχτα με τα άστρα. Έτσι, άρχισαν να προοδεύουν και πάλι.

Τελικά, όμως, μετά από 250 χρόνια, από τη δύση, ο ξακουστός συμπατριώτης μας **Μέγας Αλέξανδρος**, έφτασε στην Τύρο με τα στρατεύματά του το 332 π.Χ. Οι **Τύριοι,** όμως, ήταν πάνω στο νησί τους, που είχε απόσταση περίπου **ένα χιλιόμετρο** από τη στεριά. Όταν ο **Μέγας Αλέξανδρος** ήρθε στην ΤΥΡΟ, με το ξακουστό θρυλικό άλογό του **Βουκεφάλα,** αντιμετώπισε ένα μεγάλο πρόβλημα. Οι άνθρωποι της αρχαίας ΤΥΡΟΥ

Ο Μέγας Αλέξανδρος

ζούσαν στο νησί και τα πράγματα ήταν ακόμη χειρότερα, διότι δεν είχε μαζί του στόλο, για να τους κατακτήσει.

Έτσι, λοιπόν, ο **Μέγας Αλέξανδρος** σκέφτηκε ότι ο μόνος τρόπος, για να πετύχει το σκοπό του, ήταν να ενώσει το νησί με την ακτή. Διέταξε τους άνδρες του να σηκώσουν τα ερείπια της παλιάς ΤΥΡΟΥ, (τείχη, πύργους, ξύλα και χώμα) και να τα ρίξουν μέσα στη θάλασσα, ώστε να δημιουργηθεί μια διάβαση που να ενώσει το νησί με τη στεριά. Τόσο μεγάλη ήταν η ανάγκη για υλικά, που χρειάστηκε να ξύσουν ακόμη και το χώμα από την τοποθεσία της παλιάς ΤΥΡΟΥ και να το ρίξουν μέσα στη θάλασσα. Άλλη μια φορά εκπληρώθηκε η αλάνθαστη πρόβλεψη της Βίβλου:

"Θέλει είσθαι δια να εξαπλόνωσι δίκτυα εν μέσω της θαλάσσης· διότι εγώ ελάλησα λέγει Κύριος ο Θεός. Και θέλει κατασταθή διαρπαγή των εθνών... Και θέλουσι λαφυραγωγήσει τα εμπορεύματά σου, και θέλουσι καταβάλει τα τείχη σου, και κρημνίσει τους οίκους σου τους ωραίους· και θέλουσι ρίψει εις το μέσον των υδάτων τους λίθους σου, και τα ξύλα σου, και το χώμα σου". (Ιεζεκιήλ, 26: 5, 12).

Καθώς ερευνούσα την περιοχή της ΤΥΡΟΥ, ανακάλυψα πολλές κολόνες μέσα στη θάλασσα. Στάθηκα ακόμη και επάνω τους. Πράγματι, εδώ μπορούμε να δούμε τη συγκλονιστική εκπλήρωση αυτής της προφητείας. Αλλά, **γιατί να γίνει μια τόσο σκληρή προφητεία; Γιατί να ειπωθεί ότι η αρχαία Τύρος θα έπρεπε να καταστραφεί τελείως και ακόμη τα ερείπιά της να ριχθούν μέσα στη θάλασσα;** Ας ερευνήσουμε για τις απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα.

Μια από τις θρησκευτικές τους συνήθειες, ήταν να προσφέρουν τα μωρά τους στον Θεό της φωτιάς Μολώχ, τοποθετώντας ένα ζωντανό μωρό στα κόκκινα καυτά χέρια του ειδωλολατρικού αγάλματος. Αυτό δε θα μπορούσε να συνεχίζεται χωρίς κάποιο τίμημα. Έτσι, ο Θεός προείπε την πλήρη καταστροφή της αρχαίας ΤΥΡΟΥ.

Σήμερα, μπορείτε να δείτε στην Τύρο πολλούς ψαράδες να πλέκουν τα δίχτυα τους. Η προφητεία ήταν ξεκάθαρη για τους ψαράδες, το ψάρεμά τους και τα δίχτυα τους. Η προφητεία δηλώνει, επίσης, ότι η ΤΥΡΟΣ δε θα ξαναχτιστεί ποτέ. Ας το δούμε στη γλώσσα της Βίβλου, ***"δεν θέλεις πλέον οικοδομηθεί, διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα".*** (Ιεζεκιήλ, 26:14).

Άλλες πόλεις που καταστράφηκαν από εχθρούς ξαναχτίστηκαν, όπως η Ιερουσαλήμ που, αν και καταστράφηκε πολλές φορές, ξαναχτίστηκε από τα ερείπιά της.

Η ΤΥΡΟΣ, όμως, είναι ακόμη μια απόδειξη, μια σιωπηλή επιβεβαίωση της ακρίβειας και αξιοπιστίας της βιβλικής προφητείας.

Παρακαλώ, δώστε μεγάλη προσοχή στη δήλωση του Γάλλου σκεπτικιστή **Volney**. Στο βιβλίο του "Τα ταξίδια μου", τόμος 2, σελ. 212, λέει:

"Επισκέφθηκα αυτό το μέρος και παρατήρησα ότι οι ψαράδες πράγματι απλώνουν τα δίχτυα τους πάνω στους γυμνούς βράχους, όπως είχε πει η βιβλική προφητεία ότι θα έκαναν. Μάλιστα, η Τύρος έφυγε, αλλά η Βίβλος παραμένει."

Σ' αυτό το σημείο, Κυρίες και Κύριοι, θα ήθελα να ακούσετε μια πολύ σπουδαία ιστορική δήλωση από τον Ιστορικό **Meyer**:

"Ο Μέγας Αλέξανδρος, μετά από μια αλησμόνητη πολιορκία, κατέκτησε την πόλη της Τύρου, το 332 π.Χ., και τη μετέτρεψε σε ερείπια. Η πόλη ποτέ δε συνήλθε από αυτό το χτύπημα. Το μεγαλύτερο μέρος της τοποθεσίας, από την κάποτε λαμπρή πόλη που υπήρχε, είναι τώρα γυμνό, όπως η κορυφή της πέτρας, ένα μέρος, όπου λίγοι ψαράδες, που ακόμη συχνάζουν στον τόπο, απλώνουν τα δίχτυα τους, για να τα στεγνώσουν". (Meyer's, "Αρχαία ιστορία" σ. 121).

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΣΑΡΓΩΝ ΚΑΙ Η ΝΙΝΕΥΗ

Πάνω στο θέμα των προφητειών, σχετικά με τις αρχαίες πόλεις, η Τύρος συχνά συνδέεται με τη Νινευή. Η ΝΙΝΕΥΗ παρουσιάζεται σε αρχαία βιβλικά έγγραφα ως μια από τις μεγαλουπόλεις του κόσμου, Η ΝΙΝΕΥΗ ήταν μια από τις πιο πλούσιες και σπάταλες πόλεις που είδε ο κόσμος. Είχε τόσο πολύ χρυσάφι, που ολόκληρη η πόλη έλαμπε σαν τον ήλιο.

Ωστόσο, μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα, δεν υπήρχε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξη αυτής της μεγάλης Νινευή. Η Βίβλος αναφέρει κάποιο βασιλιά με το όνομα ΣΑΡΓΩΝ. Επειδή αυτό το όνομα δεν ήταν γνωστό στην ιστορία του κόσμου και δεν υπήρχε καμία μαρτυρία σχετικά με αυτό, πλην της βιβλικής, οι κριτικοί έκαναν μεγάλο θόρυβο με τις κατακρίσεις τους. Υποστήριζαν, λοιπόν, ότι δήθεν αυτός ο βασιλιάς δεν υπήρξε ποτέ και η Βίβλος δεν ήταν αξιόπιστη. Ακόμη και διακεκριμένοι επιστήμονες απέρριψαν την ύπαρξη του βιβλικού βασιλιά.

Οι βασιλείς της Ασσυρίας, που κυβερνούσαν τη Νινευή, ανατρέφονταν να είναι σκληροί. Αποδείκνυαν τον ανδρισμό τους, παλεύοντας με λιοντάρια και εκπαιδεύονταν συστηματικά και επίμονα στην τέχνη του πολέμου. Μεταχειρίζονταν τα γύρω τους έθνη σαν το ιδιωτικό τους θησαυροφυλάκιο και απαιτούσαν από τους ντόπιους βασιλείς να πληρώνουν τακτικό φόρο. Αυτοί οι αιμοδιψείς Ασσύριοι ήταν οι πιο σκληροί κυβερνήτες του αρχαίου κόσμου και εγκαθίδρυσαν την αυτοκρατορία τους σπέρνοντας στο διάβα τους τον τρόμο. Πέτρινα ανάγλυφα από τους τοίχους του βασιλικού παλατιού δείχνουν Ασσύριους στρατιώτες να μεταφέρουν κεφάλια καρατομημένων (αποκεφαλισμένων) αιχμαλώτων, όπως βλέπουμε εδώ. Το μάθημα ήταν πολύ καθαρό: **Συμμορφωθείτε ή αλίμονό σας!!! Συμμορφωθείτε ή χάνετε το κεφάλι σας**.

Η μόνη μαρτυρία για τον βασιλιά ΣΑΡΓΩΝ ήταν αυτή του προφήτη Ησαΐα που λέει: ***"Εν τω έτει καθ' ο ο Ταρτάν ήλθεν εις την Άζωτον, ότε απέστειλεν αυτόν ο Σαργών Βασιλεύς της Ασσυρίας, και επολέμησε κατά της Αζώτου και εκυρίευσεν αυτήν".***

Ανάγλυφο του βασιλιά Σαργών

(Ησαΐας, 20:1).

Το 1843 έγινε η ανακάλυψη του παλατιού του ΣΑΡΓΩΝ στο **Χορσαμπάτ, είκοσι δύο χιλιόμετρα, βόρεια της Μοσούλ στο Ιράκ,** από το Γάλλο αρχαιολόγο **P.E. Botta**. Στις ανασκαφές του, στα ερείπια της **Νινευής**, ανακάλυψε το Ασσυριακό ανάκτορο, που είχε οικοδομήσει ο βασιλιάς **Σαργών,** ένα ανάκτορο εντυπωσιακό σε έκταση. Το μέγεθός του ήταν 25.000 τετραγωνικά μέτρα, με κήπους, λίμνες, πάρκα κ.τ.λ.

Το 1846 ο νεαρός Άγγλος αρχαιολόγος **A.H. Layard** συνέχισε τις ανασκαφές στην ίδια περιοχή, που προηγουμένως είχε εργαστεί ο **P.E. Botta.** Εκεί, ξέθαψε τα ερείπια από ένα άλλο μεγάλο παλάτι. Ήταν το παλάτι του **Σενναχερίβ,** υιού του Σαργών, που ήταν το πιο λαμπρό απ' όλα. Ο **Layard** ανακάλυψε 71 αίθουσες, θαλάμους και διαδρόμους. Ανάγλυφα, σε συνολική έκταση 9880 τετραγωνικών ποδιών, σκέπαζαν τους γιγάντιους τοίχους.

Ένα από τα πιο συναρπαστικά ευρήματα ήταν ο Μαύρος Οβελίσκος του **Βασιλιά Σαλμανέσερ**. Αυτό το Μαύρο Οβελίσκο μπορούμε να τον δούμε σήμερα στο Βρετανικό Μουσείο. Κάποτε στεκόταν στη δημόσια πλατεία του Νιμβρώδ. Όταν όλα αυτά τα ανάγλυφα μπόρεσαν να αποκρυπτογραφηθούν, ο κόσμος έμεινε κατάπληκτος, μαθαίνοντας ότι ο **βασιλιάς του Ισραήλ Ιηού**, γονάτιζε μπροστά στον Βασιλιά της Ασσυρίας **Σαλμανέσερ,** για να φιλήσει τη σκόνη στα πόδια του, καθώς η συνοδεία του προσέφερε φόρους.

Η Νινευή ήταν περιτειχισμένη από ένα μεγάλο τείχος, που είχε περίμετρο 12 χιλιόμετρα, 20 μέτρα ύψος και 10 μέτρα φάρδος. Δεκαπέντε γιγάντιες πύλες οδηγούσαν μέσα στην πόλη και μία απ' αυτές ανορθώθηκε εκεί που ήταν 13 ζευγάρια ταύρων και φτερωτών λιονταριών, τα οποία φύλαγαν τις διάφορες εισόδους της αίθουσας του βασιλικού παλατιού.

Η Νινευή ήταν αναντίρρητα μια από τις πιο πολυτελείς πόλεις του τότε κόσμου.

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΚΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ

Στην πραγματικότητα, τα αρχαία Βιβλικά Γραπτά έχουν αρκετά να πουν γι' αυτή

την περίφημη πόλη. Κατά τον καιρό που η ΝΙΝΕΥΗ ήταν το κέντρο του κόσμου και βρισκόταν στην ακμή της δύναμης και δόξας της, πριν 2.500 χρόνια, **οι αρχαίοι Βιβλικοί προφήτες έκαναν ορισμένες απίθανες προβλέψεις για αυτή την πόλη,** που ήταν η πρωτεύουσα μιας αυτοκρατορίας που ιδρύθηκε με σκληρότητα και τρόμο.

Παρακαλώ, ας προσέξουμε αύτες τις απίθανες προβλέψεις των προφητών της Βίβλου:

"Πλην με πλημμύραν κατακλύζουσαν θέλει κάμει συντέλειαν του τόπου αυτής". (Ναούμ, 1: 8).

Πιο κάτω ο προφήτης σημειώνει:

"Αι πύλαι των ποταμών θέλουσιν ανοιχθή, και τα παλάτια θέλουσι διαλυθή". (Ναούμ, β' 6).

Και ακόμη λέει:

"Και σύ θελεις μεθυσθή, θέλεις μένει αφανής, και συ θέλεις ζητήσει δύναμιν εναντίον του εχθρού... εκεί θέλει σε καταφάγει το πυρ". (Ναούμ, 3:11, 15).

Αλήθεια, Κυρίες και Κύριοι, **τι παράξενη λίστα από προβλέψεις προορίζονται εναντίον της Νινευή;** Καταστροφή με ΠΛΗΜΜΥΡΑ, ΜΕΘΥΣΙ και ΦΩΤΙΑ. **Μήπως οι προφήτες τρελάθηκαν; Μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο; Ποιος θα τολμούσε να προκαλέσει τη μεγάλη και δυνατή Νινευή και να την εξαλείψει κυριολεκτικά;**

Εντούτοις, το 612 π.Χ., οι Βαβυλώνιοι και οι Μήδοι πολιόρκησαν τη Νινευή. Ο βασιλιάς της Ασσυρίας απέσυρε το στρατό του μέσα στην πόλη. Η άμυνα της πόλης ήταν εντυπωσιακή. Τα τείχη ήταν ψηλά και πλατιά και περιβάλλονταν από μια τάφρο πλάτους 50 μέτρων, που ήταν γεμάτη νερό. Ο βασιλιάς της Ασσυρίας αισθανόταν ασφάλεια μέσα στη φρουρούμενη πόλη του και - για να το αποδείξει αυτό στους στρατιώτες του - τους κάλεσε σε ένα οργιαστικό συμπόσιο.

Ο αρχαίος Ιστορικός DIODORUS SICULUS δηλώνει: **"Ο Βασιλιάς της Ασσυρίας συνεπαρμένος από τις προηγούμενες νίκες... διόρισε καιρό για συμπόσιο και προμήθευσε τους στρατιώτες του με άφθονο οίνο".** Τότε, καταπληκτικά, σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή, ο Τίγρης ποταμός και οι παραπόταμοί του πλημμύρισαν και παρέσυραν τρία χιλιόμετρα τα τείχη της πόλης. Αστραπιαία, όρμησε μέσα ο εχθρός και εύκολα νίκησε τους μεθυσμένους Ασσύριους στρατιώτες. Εγκαταλείποντας τον νικημένο στρατό του, ο βασιλιάς έφυγε στο παλάτι. Μάζεψε τη βασιλική οικογένεια μέσα στη βασιλική αίθουσα και μετά έβαλε φωτιά. Όλοι τους κάηκαν στις φλόγες.

Έτσι, λοιπόν, ΜΕΘΥΣΙ, ΠΛΗΜΜΥΡΑ, και ΦΩΤΙΑ, πραγματικά έφεραν την πτώση της Νινευής, ακριβώς όπως οι αρχαίοι Βιβλικοί προφήτες είχαν προβλέψει.

Όταν ο Έλληνας ιστορικός και στρατηγός **Ξενοφών** περνούσε από την περιοχή μαζί με 10.000 άνδρες, **200 χρόνια αργότερα**, κανένας δεν μπορούσε να τον πληροφορήσει για το όνομα της πόλης, που τώρα είναι σωροί από συντρίμμια, τα οποία σκεπάστηκαν από την άμμο με την πάροδο του χρόνου.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Εάν επισκεφθείτε σήμερα το χώρο της άλλοτε ξακουστής πόλης, θα δείτε πρόβατα να βόσκουν στα ερείπια της πόλης. Αυτό είναι αξιοσημείωτο, διότι οι Βιβλικοί προφήτες προείπαν: ***"και θέλει αφανίσει την Ασσυρίαν· και θέλει καταστήσει την Νινευή εις αφανισμόν, τόπον άνυδρον ως η έρημος. Και ποίμνια θέλουσι βόσκεσθαι εν μέσω αυτής".*** (Σοφονίας, 2: 13, 14).

Μετά από μερικούς αιώνες, ο συγγραφέας **Λουκιανός** είπε πως κανείς δεν ήξερε

πού βρισκόταν η ΝΙΝΕΥΗ. Για άλλη μια φορά, βλέπουμε με πόση ακρίβεια εκπληρώθηκαν αυτές οι Βιβλικές προφητείες.

ΠΕΤΡΑ

Σήμερα, η Πέτρα βρίσκεται στα υψώματα της Ιορδανίας. Από το Αμμάν, χρειάζεται περίπου 3 ½ ώρες με το λεωφορείο για να φθάσει κάποιος στην Πέτρα, μέσω της **"Βασιλικής Οδού"**, (βλέπε Αριθμοί 20: 14-21), όπως ονομαζόταν ο δρόμος, απ' όπου πέρασε ο λαός του Ισραήλ, καθώς ταξίδευε για τη γη της Επαγγελίας. Ήταν από αυτή την περιοχή, που οι **Εδωμίτες,** απόγονοι του **Ησαύ,** δεν επέτρεψαν να περάσει ο λαός Ισραήλ. Αυτός ο δρόμος έχει την ίδια ονομασία και σήμερα.

Η Αγία Γραφή έχει πολλά να μας πει σε σχέση μ' αυτήν την πόλη, που σήμερα ονομάζεται **Πέτρα**. Στην Αγία Γραφή αναφέρεται με διάφορα ονόματα όπως, **όρος Σηείρ, Σελά, Εδώμ**.

Η λέξη Σελά είναι Εβραϊκή και σημαίνει Πέτρα. Επίσης, αναφέρεται και με το Ελληνικό της όνομα **"Πέτρα",** το οποίο επικρατεί ακόμη και σήμερα. Η περιοχή αναφέρεται μ' αυτό το όνομα στο βιβλίο "Κριταί" της Παλαιάς Διαθήκης: ***"Το δε όριον των Αμμοραίων ήτο από της αναβάσεως της Ακραββίμ, από της Πέτρας και επάνω".*** (Κριταί, 1:36).

Καθώς ταξιδεύεις σ' αυτό τον καυτό και ξερό τόπο, η παρουσία νερού είναι ευπρόσδεκτη. Μια τέτοια πηγή είναι γνωστή σαν "AIN MUSA" – Η ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ. Ονομάζεται έτσι από τους Άραβες, επειδή πιστεύουν ότι αυτό είναι το μέρος, όπου ο Μωϋσής χτύπησε το βράχο και βγήκε νερό. Η είσοδος στην Πέτρα είναι από ένα φαράγγι, το οποίο είναι γνωστό με την ονομασία SIQ, που σημαίνει ΔΙΑΒΑΣΗ στα Αραβικά. Είναι περίπου τρία χιλιόμετρα σε μάκρος και οδηγεί στην πόλη της Πέτρας.

Το όνομα της πόλης ξεχάστηκε για πάνω από 1000 χρόνια. Οι σκεπτικιστές και κριτικοί της Βίβλου προκαλούσαν οποιονδήποτε να παρουσιάσει στοιχεία απ' αυτήν την κάποτε πανίσχυρη πόλη. Ούτε ένα στοιχείο δεν έβγαινε στην επιφάνεια, κανένας δεν ήξερε πού βρισκόταν η πόλη και πολλοί αμφέβαλαν για την ύπαρξή της.

Τότε, αρχαιολόγοι στην Αίγυπτο, ξέθαψαν ένα έγγραφο του **Ραμσή του Γ'**, ο οποίος καυχιόταν για τις εκστρατείες του εναντίον των Εδωμιτών στο Σηείρ. Έπειτα, ανακάλυψαν τις πλάκες του **Tiglath-Pileser,** βασιλιά της Ασσυρίας, τα μνημεία του **Esar-Haddon** και τα έγγραφα του **Ναβουχοδονόσορ,** του Βασιλιά της Βαβυλώνας. **Σε όλα αυτά υπήρχαν αναφορές για τους Εδωμίτες και τη φανταστική τους πόλη.** Αυτά τα συγκλονιστικά στοιχεία οδήγησαν τους Άγγλους το **1812** να στείλουν τον Ελβετό εξερευνητή **Johann L. Burckhardt.**

Αυτός ο άνθρωπος αντίκρισε μια πόλη, που κανένας Ευρωπαίος δεν είχε δει για πάνω από 1000 χρόνια. Μόνο λίγα άτομα χρειάζονταν, για να υπερασπιστούν αυτή τη διάβαση, που περιστοιχιζόταν από βουνά ύψους 200 μέτρων. Το να διασχίσει κάποιος αυτό το φαράγγι, είναι αναμφισβήτητα μια εμπειρία αξέχαστη.

Εκεί, λαμπερό, σαν αναμμένα κάρβουνα φωτιάς, στέκεται μπροστά στον επισκέπτη το εκπληκτικό και θαυμάσιο **El-khazneh (το θησαυροφυλάκιο).** Φιλοτεχνημένο από το ζωντανό βράχο, πιστεύεται από ορισμένους ότι είναι ο νεκρικός ναός ενός Ναβατιανού

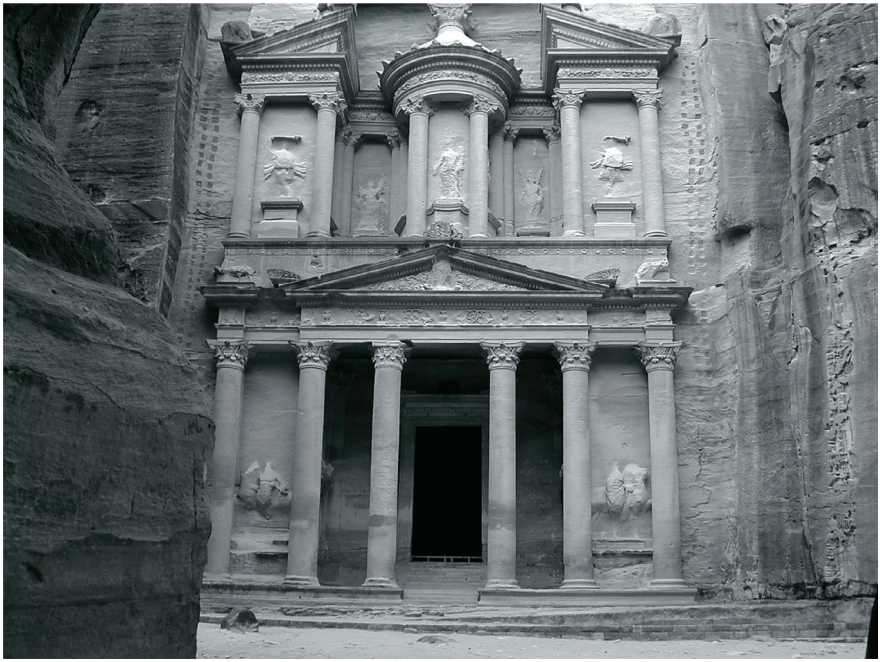

βασιλιά, του **Areta του 4ου**. Στο πίσω μέρος της κοιλάδας, σε απόσταση περίπου έξι χιλιομέτρων, είναι το τεράστιο El Deir. Η λέξη Deir σημαίνει **"μοναστήρι".** Αυτό είναι το μεγαλύτερο μνημείο στην Πέτρα και έχει 50 μέτρα πλάτος και 45 μέτρα ύψος. Το μεγάλο αμφιθέατρο, που είχε θέσεις για πάνω από 4.000 άτομα, δεν αντηχεί πια από τις φωνές των αγωνιστών. Ήσυχα και σιωπηλά, πάνω από τα ημικυκλικά καθίσματα, εντοπίζονται οι τάφοι των νεκρών. Πίστευαν ότι τα πνεύματα των νεκρών μπορούσαν να τους βλέπουν από ψηλά και να απολαμβάνουν τις παραστάσεις τους στην ορχήστρα του θεάτρου.

Αναπόφευκτα, γεννιέται το ερώτημα: **Ποιοι ήταν οι Εδωμίτες;** Η Βίβλος μας δίνει μια καθαρή απάντηση:

"Κατώκησε δε ο Ησαύ εν τω όρει Σηείρ· ο Ησαύ είναι ο Εδώμ. Και αύτη είναι η γενεαλογία του Ησαύ, πατρός των Εδωμιτών, εν τω όρει Σηείρ" (Γένεσις, 36:8,9).

Στον Ιεζεκιήλ, 35:2,5 αναφέρεται: ***"Υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί το όρος Σηείρ και προφήτευσον επ' αυτό"... "Επειδή εφύλαξας παλαιόν μίσος, και παρέδωκας τους υιούς Ισραήλ εις χείρα ρομφαίας εν τω καιρώ της θλίψεως αυτών, ότε η ανομία αυτών έφθασεν εις το άκρον".***

Επίσης, στον Αβδιού, 1:10,18 αναφέρεται: ***"Δια την αδικίαν την προς τον αδελφόν σου Ιακώβ, θέλει σε καλύψει αισχύνη, και θέλεις εκκοπή διαπαντός"... "Και ο οίκος Ιακώβ θέλει είσθαι πυρ, και ο οίκος Ιωσήφ φλοξ, ο δε οίκος Ησαύ ως καλάμη, και θέλουσιν εξαφθή κατ' αυτών και καταφάγει αυτούς· και δεν θέλει είσθαι υπόλοιπον του οίκου Ησαύ· διότι Κύριος ελάλησε"***.

Μόνο μία γωνία παραμένει από το μεγάλο ναό στην κορυφή του βουνού. Αυτό είναι τμήμα από το μεγάλο ναϊκό συγκρότημα, όπου οι ιερείς έρχονταν και τελούσαν θυσίες. Οι βιβλικοί προφήτες επανειλημμένα πρόσταζαν τους Ισραηλίτες να καταστρέψουν όλους τους ***"υψηλούς τόπους"***, διότι ήταν κέντρα ειδωλολατρίας και ανηθικότητας. (Βλέπε, Ιερεμίας, 3:2, Ωσηέ, 4:11-14).

Υπάρχουν δύο οβελίσκοι, γνωστοί με την ονομασία Massebahs, στην κορυφή του βουνού. Αυτοί ήταν ειδωλολατρικά αντικείμενα, τα οποία αποτελούσαν μέρος της παγανιστικής λατρείας. Δεν τα έχτισαν, αλλά τα διαμόρφωσαν, κόβοντας την κορυφή του βουνού με τέτοιο τρόπο, ώστε να απομείνει ο πυρήνας του και από αυτόν να δώσουν σχήμα στους οβελίσκους. Πλησίον αυτών, είναι ο βωμός της θυσίας. Εάν οι θυσίες ήταν από ζώα ή ανθρώπους, δεν είναι απόλυτα εξακριβωμένο. Εντούτοις, όταν οι Ισραηλίτες, αποστάτησαν από τον θεό και άρχισαν να λατρεύουν άλλους θεούς, θυσίαζαν τα ίδια τους τα παιδιά πάνω στους ειδωλολατρικούς βωμούς (βλέπε Ψαλμό 106: 28, 37-38). Γι αυτό το λόγο, θα είναι λογικό να συμπεράνουμε ότι έκαναν ανθρωποθυσίες πάνω στους υψηλούς βωμούς της Πέτρας.

Μήπως θυσίαζαν εδώ νέες παρθένες, για να καθησυχάσουν τον Θεό του ήλιου; Κανένας δεν ξέρει, αλλά οι διεφθαρμένες και διαβολικές συνήθειες των ειδωλολατρών ήταν τόσο απαίσιες, ώστε ο Θεός τους κατέστρεψε από το πρόσωπο της γης. Πιστεύεται ότι οι θυσίες προσφέρονταν, καθώς οι πρώτες ακτίνες του ήλιου χτυπούσαν την κορυφή του οβελίσκου. Ο ίδιος ο αρχιερέας προσέφερε τη θυσία στο βωμό του ήλιου!!! Τοποθετούσαν το θύμα πάνω στον υψωμένο πέτρινο βωμό και προετοίμαζαν τη θυσία. Συνήθως, λέγεται ότι διάλεγαν μια νέα κοπέλα, περίπου είκοσι χρονών. Το κορίτσι μαζί με τον ιερέα ανέβαιναν τα πέντε σκαλοπάτια στον ψηλό βωμό και αυτός της έκοβε την καρδιά. Αμέσως, έπιανε την καρδιά με τα χέρια του, ενώ αυτή ακόμη κτυπούσε τον παλμό της, και την τοποθετούσε στο κέντρο του κύκλου, που είχε φτιαχτεί για να αντιπροσωπεύει τον ήλιο. Στη συνέχεια, οι ιερείς έπλεναν τα χέρια τους στο νερό του καθαρισμού, για να αφαιρεθεί το μίασμα από το αίμα του θύματος. Ωστόσο, αν και καθάριζαν τα χέρια τους, **δεν μπορούσαν να αφαιρέσουν την ενοχή από τις φρικιαστικές και ανήθικες πράξεις τους.** Ο θεός τους κατέστρεψε τόσο ολοκληρωτικά, που για αιώνες η τοποθεσία της πόλης Πέτρα είχε τελείως ξεχασθεί.

Δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσουμε, Κυρίες και Κύριοι, πως η διαφθορά μιας κοινωνίας, που δε διστάζει να θυσιάζει τα ίδια της τα παιδιά, δεν μπορεί παρά να προσφέρει τη μεγαλύτερη απόδειξη για τον αποπροσανατολισμό και την ηθική κατάπτωση του συστήματός της. Με βάση, επομένως, το νόμο του αιτίου και του αποτελέσματος, η σκληρότητα και η ανηθικότητα των Εδωμιτών έφερε το τέλος των ίδιων και την αφάνεια της πόλης τους, ακριβώς όπως είχαν προβλέψει τα αρχαία Βιβλικά Γραπτά.

Ήθελα τόσο πολύ να ανεβώ στο βουνό **Σηείρ ή Σελά,** που οι Άραβες ονομάζουν **"Umm El-Bayyarah"**. Στην κορυφή του "Umm El-Bayyarah" υπάρχει ένα μεγάλο οροπέδιο. **"Umm El-Bayyarah"** σημαίνει **"Μητέρα των δεξαμενών."** Εδώ είναι μια άλλη απίθανη βιβλική δήλωση: ***"Ενεδυναμώθη δε ο Αμασίας, και εξήγαγε τον λαόν αυτού, και υπήγεν εις την κοιλάδα του άλατος, και επάταξε τους υιούς Σηείρ δέκα χιλιάδας. Και δέκα χιλιάδας ζώντας ηχμαλώτισαν οι υιοί Ιούδα, και έφεραν αυτούς εις το άκρον του κρημνού και κατεκρήμνιζον αυτούς από του άκρου του κρημνού, ώστε πάντες***

διερράγησαν". (Β' Χρονικών, 25: 11-12).

Αυτοί οι άνθρωποι έκαναν τρομερά και απαίσια πράγματα και για αυτό το λόγο τους γκρέμισαν κάτω από αυτό το βουνό. Όλη η περιοχή είναι πολύ άγρια και σε ορισμένα σημεία έχει πολύ απότομους γκρεμούς. Εδώ, επαληθεύεται η προφητεία για την ερήμωσή της: ***"Θέλω σε καταστήσει ερημίαν αιώνιον, και αι πόλεις σου δεν θέλουσι κατοικηθή· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος".*** (Ιεζεκιήλ, 35:9). Οι **"κάτοικοι των βράχων"** σίγουρα έχουν χαθεί. Έγινε έτσι, όπως είχε πει η προφητεία.

Επίσης, είναι ενδιαφέρον ότι **ο Ηρώδης ο Μέγας,** που ζήτησε να σφάξει τον Χριστό στη βρεφική Του ηλικία, και **ο Ηρώδης ο Αντύπας,** που τον μαστίγωσε και τον κορόιδεψε λίγο πριν τη σταύρωσή Του, ήταν Εδωμίτες, οι οποίοι στα Ελληνικά αποκαλούνται Ιδουμαίοι. Αυτή ήταν η **"Τριανταφυλλένια Κόκκινη Πόλη" της Πέτρας .**

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΘΑΥΜΑ

Οι προφητείες της Βίβλου δεν ήταν αβέβαιες ή ασαφείς, όπως ήταν οι προφητείες του μαντείου των Δελφών, που φαίνονταν καλές και σωστές, ανεξάρτητα με τον τρόπο που θα επαληθευόταν η πρόβλεψη.

Στις προφητείες της Αγίας Γραφής δεν υπάρχουν δικαιολογίες. Πολλοί λένε **"Αν μπορούσα να δω μόνο ένα θαύμα, τότε θα πίστευα".** Κι όμως, η προφητεία είναι ίση με ένα θαύμα.

Παράδειγμα: Ο σκεπτικιστής **Hume** παραδέχτηκε κάτι πολύ σοβαρό. Ας προσέξουμε τι είπε: **"Μια προφητεία, η οποία έγινε πριν 2.500 χρόνια και ήταν σε αντίθεση με όλα τα δεδομένα, φάνταζε σίγουρα παράταιρη για την εποχή εκείνη και ταυτόχρονα προσέφερε αφορμές για πρόσκομμα. Όμως, η εκπλήρωσή της τελευταία είναι μια απόδειξη πιο πειστική από ένα θαύμα. Μια τέτοια εκπλήρωση προφητείας είναι το μεγαλύτερο θαύμα. Άλλη απόδειξη μπορεί ν' αλλαχτεί ή να διαμορφωθεί και να γίνει ψευδής, αλλά η προφητεία αναφέρεται στην ιστορία και η ιστορία είναι γραμμένο γεγονός".**

ΟΙ ΠΕΤΡΕΣ ΦΩΝΑΖΟΥΝ

Πολύ θα ήθελα κάθε άτομο που δεν πιστεύει να μπορούσε να επισκεφθεί και να σταθεί, όπως εγώ, ανάμεσα στους βράχους. Να άνοιγε και να διάβαζε αυτά τα εμπνευσμένα συγγράμματα, που γράφτηκαν, όταν η Πέτρα ήταν μια από τις μεγαλύτερες πόλεις του κόσμου.

Τώρα, όμως, είναι έρημη, σύμφωνα με τα λεγόμενα της Βίβλου. Όταν ο Χριστός, κατέβαινε από το όρος των Ελαιών καβάλα πάνω σ' ένα γαϊδουράκι, αρκετός κόσμος που Τον ακολουθούσε έκανε μεγάλο θόρυβο χαράς. Τότε, ορισμένοι από τους Φαρισαίους του είπαν ***"επίπληξον τους μαθητάς σου",*** δηλαδή πες τους να σωπάσουν. Και ο Χριστός απάντησε: ***"σας λέγω ότι, εάν ούτοι σιωπήσωσιν, οι λίθοι θέλουσι φωνάξει".*** (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 19:37-40).

Πράγματι, σήμερα οι πέτρες φωνάζουν. Μάλιστα, φίλοι μου, φωνάζουν και

φωνάζουν την αλήθεια και μόνο. Καθώς ερευνούσα αυτά και πολλά άλλα μέρη, αρκετές φορές σκεπτόμουν και έλεγα. **"Οι προφήτες της Βίβλου είπαν την αλήθεια για την Αίγυπτο και την Τύρο, είπαν την αλήθεια για τη Νινευή και για την Πέτρα. Σίγουρα, λέω, εδώ υπάρχουν τόσες πολλές αποδείξεις και ντοκουμέντα, που ακόμη και ο πιο άπιστος και σκεπτικιστής μπορεί να πιστέψει".**

Το **1881** ο μεγάλος σκεπτικιστής και κριτικός **Sir William Ramsey**, πολύ καλά οργανωμένος, επισκέφθηκε τα διάφορα βιβλικά αρχαιολογικά μέρη και έκανε νέες ανασκαφές, με σκοπό να βρει στοιχεία, για να αποδείξει ότι η Βίβλος δε λέει πάντοτε την αλήθεια. Μετά από πολύ καιρό, (δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια), οι συνάδελφοί του τον περίμεναν να γυρίσει με πολλές αποδείξεις, που θα υποστήριζαν την απιστία τους. Τελικά, όταν ο **Ramsey** ξαναγύρισε, έγραψε έναν μεγάλο τόμο, όχι σαν άπιστος πια, αλλά σαν πιστός. Ο τίτλος του βιβλίου του ήταν **"St. Paul, the traveller & the Roman Citizen ."**

Αυτό το βιβλίο, ήταν γεμάτο με αποδείξεις ότι κάθε στοιχείο που είχε στα χέρια του έδειχνε ολοκάθαρα την αλήθεια, όπως την παρουσίαζε η Βίβλος. Βλέπετε, η πληθώρα των αποδείξεων έπεισε αυτόν τον σκεπτικιστή, αλλά ειλικρινή άνθρωπο, ότι η Βίβλος είναι απόλυτα αξιόπιστη και εκατό τοις εκατό αληθινή.

Μάλιστα, ***"οι πέτρες φωνάζουν"***. Τα λόγια του Θεού παραμένουν για πάντα. ***"Εξεράθηκε το χορτάρι και το άνθος του έπεσε. Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει αιωνίως".*** (Επιστολή Α΄Πέτρου, 1:24,25 - κατά Νεοελληνική απόδοση).

Το επόμενο θέμα θα είναι:
"ΑΠΙΘΑΝΕΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΣΤΗ ΒΑΒΥΛΩΝΑ"